

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 44/2020-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Lukášom Tykom, Gagarinova 10A, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 639/2008 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 195/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 639/2008 porušené boli.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 195/2018 porušené boli.

3. Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 195/2018 konal bez zbytočných priet'ahov.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 6 000 € (slovom šesťtisíc eur), ktoré je jej Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je jej Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Okresný súd Pezinok a Krajský súd v Bratislave sú povinné uhradiť [REDAKOVANÉ] spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. Lukáša Tyka, Gagarinova 10A, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 44/2020-12 zo 4. februára 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Lukášom Tykom, Gagarinova 10A, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 639/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 195/2018 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde sa pod sp. zn. 5 C 639/2008 (pôvodne vedené pod sp. zn. 5 C 319/98) vedie konanie o určenie, že kúpne zmluvy uzavreté medzi sťažovateľkou ako kupujúcou a [REDAKOVANÉ] (vystupujúci ako intervenient v súdnych konaniach vedených na okresnom súde a krajskom súde) ako predávajúcim k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Pezinok, evidovaným v súčasnosti Okresným úradom Pezinok, katastrálnym odborom na listoch vlastníctva č. [REDAKOVANÉ] sú proti pôvodnému žalobcovi, ktorým bola [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „žalobca“), a v súčasnom období ním je obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne neúčinné. Okresný súd na návrh [REDAKOVANÉ], ako pôvodného žalobcu svojím uznesením č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 20 Co 160/99-54 z 31. mája 1999 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal sťažovateľke previesť alebo zaťažiť v prospech tretej osoby predmetné nehnuteľnosti, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 5 C 319/98. Okresný súd

naposledy rozhodol vo veci samej rozsudkom sp. zn. 5 C 639/2008 z 13. novembra 2017, pričom v súčasnosti prebieha pred krajským súdom konanie o odvolaní.

2.1 Z argumentácie sťažovateľky v podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní a postupom krajského súdu v napadnutom konaní dochádza k priet'ahom, „*pričom súdne konanie, v ktorom Sťažovateľ je účastníkom konania ako žalovaný, nie je právoplatne skončené ani po viac ako 21 rokoch odo dňa jeho začatia.*“. Podľa sťažovateľky predmet konania nie je skutkovo a ani právne taký náročný, aby „*nemohol súd právoplatne o veci rozhodnúť ani po viac ako 21 rokoch od podania žaloby. Okresný súd Pezinok vykonal vo veci neúčelné procesné úkony, postupoval a svoju činnosť organizoval nesprávnym spôsobom, ktorým sa ústavné právo Sťažovateľa v tomto konaní objektívne nerealizovalo.*“. Zároveň «*Sťažovateľ má po dobu viac ako 20 rokov zakázané nakladať aj s Nehnutelnosťami, v ktorej má... trvalý pobyt a kde spolu s jej deťmi býva. Vyššie uvedené predbežné opatrenie Okresného súdu Pezinok je v súčasnosti naďalej platné a voči Sťažovateľovi účinné. Podľa názoru Sťažovateľa je absolútne popretý základný zmysel predbežného opatrenia, ktorým je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, nakoľko v danom prípade je pojem „dočasný“ (t. j. viac ako 20 rokov) takmer totožný s pojmom „trvalý“*».

2.2 V rámci svojej argumentácie sťažovateľka poukázala na viaceré nedostatky v postupe okresného súdu, keď napr. „*súd bez akéhokoľvek zdôvodnenia trval na vypracovaní znaleckých posudkov na Nehnutelnosti, ktoré súdom ustanovený znalec mohol vypracovať aj bez sprístupnenia Nehnutelností.*“, pričom „*Okresný súd Pezinok rozhodol o žalobe svojim druhým rozsudkom (po viac ako 19 rokoch) bez vyhotovenia znaleckého posudku.*“. Podľa názoru sťažovateľky mal „*Okresný súd Pezinok rozhodnúť o žalobe v primeranej lehote, pričom viaceré jeho postupy a úkony považuje Sťažovateľ za také, ktoré spôsobili priet'ahy v konaní. Navyac prvý Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.09.1999 bol Krajským súdom v Bratislave zrušený z procesných dôvodov, pričom nezákonné konanie Okresného súdu Pezinok predchádzajúce vydaniu tohto rozsudku spôsobilo vrátenie veci Krajským súdom v Bratislave späť na Okresný súd Pezinok, pričom súdne konanie po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave trvalo pred Okresným súdom Pezinok viac ako 18 rokov (do vydania Rozsudku zo dňa 13.11.2017).*“.

3. Sťažovateľka v petite podanej ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo Sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v článku 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 319/98 a 5C/639/2008 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co 195/2018 porušené boli.

2. Priznáva Sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 21.000 EUR, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť vo výške 19.000,- EUR a Krajský súd v Bratislave vo výške 2.000,- EUR do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Pezinok a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť Sťažovateľovi trovy konania.“

II.

Vyjadrenie odporcov a replika sťažovateľky

4. Ústavný súd 12. februára 2020 vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní okresného súdu sp. zn. Spr 22/2020 zo 16. marca 2020 predseda okresného súdu v podstatnom zhrnul:

„Vec pendlovala z jedného súdu na druhý, opakovane došlo k zmene zákonného sudcu. Táto skutočnosť určite prispela k prietahom v konaní. Prietahy v konaní tiež spôsobili znalecké dokazovanie, kde súd musel pristúpiť k poriadkovému opatreniu - uloženiu pokuty. Iba dodávam, že v čase od roku 2004 do januára 2008 nebol Okresný súd Pezinok príslušný na konanie vo veci. Vec sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Bratislave, ktorý rozhoduje o odvolaní, kde bol spis predložený dňa 21.06.2018. K prietahom na Krajskom súde v Bratislave mi neprislúcha vyjadrovať sa.“

4.1 Ústavný súd 12. februára 2020 vyzval predsedu krajského súdu na vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní krajského súdu sp. zn. 1 SprV 97/2020 z 2. marca 2020 predseda krajského súdu konštatoval:

„V predmetnej veci Krajský súd v Bratislave doposiaľ nerozhodol o podanom odvolaní. Vec napadla do oddelenia 3Co dňa 21.06.2018. Doposiaľ bolo v predmetnej veci rozhodnuté len dňa 13.02.2020 o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu na základe návrhu zo dňa 27.08.2018. Pri vybavovaní vecí podľa poradia nápadu (a to aj s dôrazom na veci, ktoré majú prebehnúť s väčšou rýchlosťou), je predpoklad jej rozhodnutia po naštudovaní všetkými členmi senátu v marci/apríli roku 2020, resp. po vrátení veci z Ústavného súdu Slovenskej republiky.

S poukazom na vyššie uvedené a obsah spisu tunajšieho súdu predpokladám, že vec bude v najbližších týždňoch rozhodnutá a predmetná sťažnosť tak nie je v danom prípade vo vzťahu k postupu Krajského súdu v Bratislave po vecnej stránke dôvodná.“

5. Ústavný súd listom z 22. mája 2020 zaslal právnenému zástupcovi sťažovateľky vyjadrenie predsedu okresného súdu sp. zn. Spr 22/2020 zo 16. marca 2020 a vyjadrenie predsedu krajského súdu sp. zn. 1 SprV 97/2020 z 2. marca 2020 na vedomie s možnosťou vyjadriť sa. Právny zástupca sťažovateľky vo svojej replike z 22. mája 2020 k vyjadreniu predsedu krajského súdu uviedol, „... že Krajský súd v Bratislave v predmetnom písomnom podaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by neboli známe zo súdneho spisu... už samotné nemeritórne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave (Uznesenie zo dňa 13.02.2020, ktorým súd pripustil aby do konania namiesto pôvodného žalobcu – [REDAKOVANÉ] vstúpil nový žalobca – [REDAKOVANÉ]) preukazuje taký postup súdu, na základe ktorého dochádza k prieťahom v konaní. V danom prípade bol Návrh na pripustenie zmeny účastníka na strane žalobcu podaný na súd dňa 27.08.2018, pričom o uvedenom návrhu bolo rozhodnuté až dňa 13.02.2020, t.j. po takmer 1 a pol roku. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave je relatívne jednoduché procesné rozhodnutie na základe tvrdeného hmotnoprávneho stavu (postúpenie pohľadávky), pričom podľa názoru sťažovateľa nie je uvedená lehota na vydanie takéhoto rozhodnutie primeraná.“. K postupu okresného súdu poukázal na to, že «samotný Okresný súd Pezinok potvrdzuje skutočnosť tvrdenú sťažovateľom v Ústavnej sťažnosti zo dňa 15.01.2020, že vec, ktorú Okresný súd Pezinok rozhodoval je priemerne skutkovo a právne zložitá. Okresný súd Pezinok vo svojom Písomnom podaní zo dňa 16.03.2020 v bode 4 neuvádza žiadne prieťahy spôsobené sťažovateľom, pričom v bode 5 predmetného podania

potvrďuje taký postup súdu, na základe ktorého dochádzalo k prietahom v konaní, nakoľko uvádza: „Vec pendlovala z jedného súdu na druhý, opakovane došlo k zmene zákonného sudcu. Táto skutočnosť určite prispela k prietahom v konaní. Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že Okresný súd Pezinok uznal v súdnom konaní taký postup, na základe ktorého dochádzalo k prietahom v konaní. Ku dnešnému dňu uplynulo už viac ako 22 rokov odo dňa doručenia žaloby, pričom vec nie je stále právoplatne skončená. Po dobu viac ako 21 rokov má sťažovateľ zakázané nakladať s jeho majetkom. Podľa názoru sťažovateľa takáto dĺžka súdneho konania a obmedzenia disponovania s majetkom nemôže byť prípustná, nakoľko vytvára nedôveru občanov v spravodlivé a efektívne rozhodovanie súdov.“».

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože s ohľadom na predmet konania dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

12. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (v primeranej lehote) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97 a I. ÚS 10/98). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej

neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predĺžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

12.1 V praxi sa vyskytujú aj prípady, ku ktorým dochádza až po vydaní rozhodnutia, pretože síce už bolo v konaní rozhodnuté, avšak rozhodnutie nebolo sťažovateľovi doručené, resp. nenadobudlo právoplatnosť. Je preto treba skúmať aj dĺžku konania, ktoré nebolo právoplatne skončené, hoci prípadne už mohlo byť vo veci rozhodnuté [napr. rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veciach Zarembová proti Slovenskej republike z 23. 11. 2010, bod 19, Sirotňák proti Slovenskej republike z 23. 12. 2010, bod 28, Bubláková proti Slovenskej republike z 15. 2. 2011, bod 18].

13. Ústavný súd teda akcentuje, že pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“ (III. ÚS 127/03). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

13.1 „Základné právo na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote patrí k tým právam, ktoré zásadným spôsobom spolupodmieňujú spoločnosťou vnímaný stupeň právnej istoty, a jeho dodržiavanie je jednou zo záruk posilňovania dôvery občanov v právo a justíciu. Obsah právneho poriadku musí byť rovnako záväzný pre občanov aj pre štát, a to nielen vo svojej abstraktnej podobe, ale predovšetkým konkrétne pri výkone súdnej moci.“ (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 193/03 z 15. októbra 2003).

14. Povinnosť súdu a sudcu konať vo veci bez prietahov vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného

mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku.

14.1 Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, v ktorý sa bude konať nové pojednávanie.

14.2 Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

15. Ústavný súd nie je súčasťou súdnej sústavy a neprislúcha mu právo dozoru nad rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov. Do rozhodovacej činnosti súdov je v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy ústavný súd oprávnený zasiahnuť iba vtedy,

ak boli ich konaním alebo nadväzujúcim rozhodnutím porušené ústavou zaručené základné práva a slobody sťažovateľa.

16. Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje významné ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov alebo ich riadneho postupu. Z uvedenej fakticity musí preto následne vyplynúť, že dôsledkom popísaného zásahu orgánu verejnej moci (jeho pasivity) nemožno čeliť inak než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

17. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04). Teda záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná a či už nie je, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o prieťahy neodôvodnené, t. j. či sú pričítateľné súdu. Toto právo totiž nie je dotknuté, ak sú prieťahy spôsobené výlučne konaním účastníka, prípadne ak ide o vec, keď dĺžka konania zodpovedá jej zložitosti. V takých prípadoch trvanie konania istú dobu spravidla nie je nedôvodné a potreba zásahu ústavného súdu nie je daná. V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa [Comingersoll S.A. (Veľká komora), Sürmeli proti Nemecku

(Veľká komora), Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike, rovnako aj I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07]. Naostatok aj ESLP vo svojich rozhodnutiach (rozsudok ESLP vo veci H. proti Francúzsku z 24. 10. 1989, rozsudok ESLP vo veci Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994 a rozsudok ESLP vo veci Scordino proti Taliansku č. 1 z 29. 3. 2006) viackrát vyzdvihol dôležitosť správy súdnictva bez prietáhov, ktoré môžu ohroziť jeho účinnosť a dôveryhodnosť.

18. Zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (II. ÚS 33/99).

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

IV.1 Právna a faktická zložitost' veci

19. Pokiaľ ide o zložitost' prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (rozsudok ESLP vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987) alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [rozsudok ESLP vo veci Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitost' prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (rozsudok ESLP vo veci Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že skutkovo a právne zložitá je iba také konanie, ktoré si na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, vyžaduje ustanovenie znalca s osobitnými odbornými znalosťami, resp. spoluprácu znalca s inými odborníkmi – konzultantmi (IV. ÚS 28/05).

19.1 Predmetom konania je konanie podľa § 42a a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ktoré spadá pod bežnú a pravidelnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov napriek jeho určitým špecifikám.

IV.2 Správanie účastníka konania

20. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných priet'ahov v súdnom konaní ústavný súd konštatuje bezprecedentnú sabotáž konania s'ťažovateľkou, ktorá bola v priebehu celého konania vypočutá len raz, a to na pojednávaní konanom 15. mája 2013, pričom pre nedostavovania sa na predvolania súdu bola aj niekoľkokrát neúspešne predvádzaná na pojednávanie súdu príslušníkmi Policajného zboru a za marenie znaleckého dokazovania jej bola uložená aj poriadková pokuta (uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 319/98-145 z 22. novembra 2004 vo výške 50 000 Sk). Tento postoj s'ťažovateľky k prebiehajúcej súdnej konaní hodnotí ústavný súd ako snahu čo najviac s'ťažiť postup súdu v konaní s cieľom oddialiť z hľadiska časového moment vydania samotného rozhodnutia. Na druhej strane sa však tento postoj s'ťažovateľky prejavil na ústavných súdom zistených priet'ahoch len parciálne.

20.1 V naznačenom smere je potrebné uviesť, že okresný súd uznesením č. k. 5 C 319/98-105 z 18. decembra 2002 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru oceňovania nehnuteľností [REDACTED], ktorému uložil povinnosť vypracovať znalecký posudok v lehote 30 dní od prevzatia veci. Znalecké skúmanie bolo neúspešne ukončené 13. apríla 2006, keď súdom ustanovený znalec oznámil v tom čase konajúcej Okresnému súdu Bratislava III ako vecne a mieste príslušnému na konanie nemožnosť jeho vykonania z dôvodu nespolupráce s'ťažovateľky pri sprístupnení oceňovaných nehnuteľností. Síce v zmysle judikatúry ESĽP v prípade potreby spolupráce so znalcom zostáva zodpovednosť za prípravu veci a rýchle konanie na príslušnom sudcovi (rozsudok ESĽP vo veci Capuano proti Taliansku z 26. 6. 1987 a rozsudok ESĽP vo veci Versini proti Francúzsku z 10. 7. 2001), na druhej strane však okresný súd, ako aj Okresný súd Bratislava III, ktorý bol v určitom čase miestne príslušným súdom na konanie, využili všetky zákonné nástroje vynútenia si spolupráce účastníka konania so znalcom. Okresný súd uznesením č. k. 5 C 319/98-145 z 22. novembra 2004 uložil s'ťažovateľke poriadkovú pokutu vo výške 50 000 Sk a Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 5 C 319/98-164

z 15. marca 2006 uložil vlastníkom ohodnocovaných nehnuteľností strpieť úkony znalca potrebné k vypracovaniu znaleckého posudku. Pre objektívnosť posudzovania veci je potrebné skonštatovať, že aj napriek zlyhaniu pri znaleckom skúmaní okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 5 C 639/2008 z 13. novembra 2017.

20.2 Znamená to, že v čase od 6. februára 2002 do 13. apríla 2006 prebiehalo znalecké skúmanie s nulovým výsledkom a toto obdobie konania súdu by bolo hodnotené ako neefektívna činnosť, nebyť uvedeného postupu sťažovateľky, ktorá neúspešnosť znaleckého skúmania spôsobila. V dôsledku toho postup okresného súdu v napadnutom konaní v čase od 6. februára 2002 do 13. apríla 2006 nemožno hodnotiť ako prietahový, keďže sa na tejto dĺžke konania podpísala samotná sťažovateľka.

IV.3 Postup okresného súdu v napadnutom konaní

21. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup konajúcich súdov.

22. Prehľad vo veci vykonaných úkonov:

- 7. apríla 1998 okresnému súdu doručená žaloba [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti sťažovateľke o neúčinnosti kúpnych zmlúv podľa § 42a a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov,

- 27. apríla 1998 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu,

- 11. mája 1998 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odporovacej žalobe,

- 13. mája 1998 okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu o zaplatení súdneho poplatku,

- 5. júna 1998 nariadený termín pojednávania na 25. august 1998,

- 3. augusta 1998 okresnému súdu doručené doplnené vyjadrenie sťažovateľky k podanej odporovacej žalobe,

- 25. augusta 1998 okresný súd pojednával vo veci, prítomní právni zástupcovia strán, sťažovateľka ospravedlnená, odročené na 30. septembra 1998, právni zástupcovia strán žiadajú o poskytnutie lehoty približne 1 mesiaca na účely mimosúdnej dohody,
- 30. septembra 1998 okresný súd pojednával vo veci, nedostavil sa právny zástupca sťažovateľky a sťažovateľka, odročené na 18. november 1998,
- 2. októbra 1998 okresnému súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia,
- 18. novembra 1998 okresný súd pojednával vo veci, odročené z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania na 16. december 1998, sťažovateľka ospravedlnená zo zdravotných dôvodov a žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu rokovania o mimosúdnom vypořiadaní veci,
- 16. decembra 1998 okresný súd pojednával vo veci, odročené na 20. február 1999, súd zisťuje aktuálny stav rokovaní o mimosúdnej dohode,
- 22. decembra 1998 okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia,
- 24. februára 1999 okresnému súdu doručená písomná urgencia žalobcu na rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia,
- 1. marca 1999 okresný súd uznesením č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999 nariadil predbežné opatrenie vo veci, ktorým sťažovateľke zakázal previesť alebo zaťažiť v prospech tretích osôb nehnuteľnosti podľa návrhu žalobcu,
- 24. marca 1999 okresný súd pojednával vo veci, neprítomná sťažovateľka ospravedlnená opäťovne zo zdravotných dôvodov, súd zisťuje, že nedošlo k uzavretiu zmieru, pojednávanie odročené na 21. apríl 1999, doručované uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,
- 30. marca 1999 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,
- 21. apríla 1999 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,
- 21. apríla 1999 okresný súd pojednával vo veci, vypočutý svedok ██████████, sťažovateľka opäťovne ospravedlnená zo zdravotných dôvodov, pojednávanie odročené

na neurčito, súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na doručenie znaleckých posudkov k cene nehnuteľností,

- 27. apríla 1999 vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní,

- 31. mája 1999 krajský súd uznesením č. k. 20 Co 160/99-54 z 31. mája 1999 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999 o nariadení predbežného opatrenia,

- 15. júla 1999 súdny spis vrátený okresnému súdu,

- 23. júla 1999 nariadené pojednávanie na 29. september 1999,

- 29. septembra 1999 okresný súd pojednával vo veci, sťažovateľka neprítomná a ospravedlnená opätovne zo zdravotných dôvodov, súd oboznamuje listinné dôkazy, pojednávanie odročené na 30. september 1999 na účely vyhlásenia rozsudku,

- 30. septembra 1999 okresný súd pojednával vo veci, vyhlásil rozsudok č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999, ktorým určil, že kúpne zmluvy podľa návrhu uzavreté medzi predávajúcim [REDAKOVANÉ] a kupujúcou [REDAKOVANÉ] a týkajúce sa nehnuteľností podľa návrhu sú voči žalobcovi neúčinné a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania (rozsudok doručený žalobcovi 10. januára 2000 a právnemu zástupcovi sťažovateľky 3. februára 2000),

- 16. februára 2000 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999,

- 22. marca 2000 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999,

- 24. mája 2000 vec predložená krajskému súdu na odvolacie konanie,

- 31. júla 2000 krajský súd uznesením č. k. 14 Co 180/00-82 z 31. júla 2000 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999 a vec vrátil na ďalšie konanie,

- 7. augusta 2000 vec vrátená okresnému súdu,

- 8. októbra 2001 nariadené pojednávanie na 7. november 2001 a doručované uznesenie krajského súdu č. k. 14 Co 180/00-82 z 31. júla 2000,

- 7. novembra 2001 okresný súd pojednával vo veci, nedostavila sa sťažovateľka a ani jej právny zástupca, súd ukladá poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk svedkovi

██████████ a nariaďuje predvedenie sťažovateľky prostredníctvom Policajného zboru, pojednávanie odročené na 12. december 2001,

- 12. decembra 2001 okresný súd pojednával vo veci, vypočutý právny zástupca žalobcu, súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na označenie dôkazov na dokazovanie, pojednávanie odročené na 6. február 2002,

- 27. decembra 2001 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k doplneniu dokazovania,

- 6. februára 2002 okresný súd pojednával vo veci, sťažovateľka opätovne neprítomná, neprevzaté predvolania na pojednávanie súdu zo strany sťažovateľky, ako ani zo strany svedka ██████████, neúspešný opätovný pokus o predvedenie sťažovateľky, súd odročil pojednávanie na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania,

- 18. decembra 2002 okresný súd uznesením č. k. 5 C 319/98-105 z 18. decembra 2002 rozhodol o pribratí znalca z odboru oceňovania nehnuteľností ██████████ ██████████, ktorému uložil v lehote 30 dní podať súdu znalecký posudok,

- 23. septembra 2003 okresnému súdu doručené písomné oznámenie znalca o vrátení veci z dôvodu nespolupráce sťažovateľky so znalcom, v dôsledku čoho nebolo možné pristúpiť k znaleckému skúmaniu,

- 20. januára 2004 okresný súd žiada o zapožičanie spisov Katastrálneho úradu v Bratislave týkajúcich sa prevodu nehnuteľností podľa návrhu,

- 19. februára 2004 okresný súd písomne vyzýva sťažovateľku na oznámenie dôvodu nespolupráce so znalcom a nesprístupnenia nehnuteľností podľa návrhu,

- 22. novembra 2004 okresný súd uznesením č. k. 5 C 319/98-145 z 22. novembra 2004 rozhodol o uložení pokuty sťažovateľke vo výške 50 000 Sk,

- 23. decembra 2004 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 319/98-145 z 22. novembra 2004,

- 3. januára 2005 súdny spis predložený krajskému súdu na odvolacie konanie,

- 12. septembra 2005 krajský súd uznesením č. k. 4 Co 1/05-151 z 12. septembra 2005 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 319/98-145 z 22. novembra 2004,

- 22. júla 2005 Okresnému súdu Bratislava III doručená sťažnosť na prietahy v konaní podaná žalobcom,

- 27. septembra 2005 predseda okresného súdu podáva odpoveď na žalobcom podanú sťažnosť na priet'ahy v konaní,
- 2. novembra 2005 Okresný súd Bratislava III opätovne zasiela znalcovi [REDACTED] súdny spis na vypracovanie znaleckého posudku,
- 20. decembra 2005 Okresnému súdu Bratislava III doručený návrh na pripustenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného,
- 10. februára 2006 Okresný súd Bratislava III dožiadava znalca [REDACTED] o informácie o stave znaleckého dokazovania,
- 7. marca 2006 Okresnému súdu Bratislava III doručená správa od znalca [REDACTED] o nemožnosti vypracovania znaleckého posudku na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností bez ich obhliadky, požiadanie o zabezpečenie súčinnosti pri zabezpečení obhliadok nehnuteľností podľa návrhu,
- 15. marca 2006 Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 5 C 319/98-164 z 15. marca 2006 uložil vlastníkom nehnuteľností podľa návrhu strpieť v určený deň úkony znalca potrebné k vypracovaniu znaleckého posudku,
- 13. apríla 2006 Okresnému súdu Bratislava III doručené písomné oznámenie znalca [REDACTED] o nemožnosti vykonať obhliadku nehnuteľností podľa návrhu a nemožnosti vypracovania znaleckého posudku, vrátenie spisu,
- 16. novembra 2007 Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 5 C 319/98-181 zo 16. novembra 2007 rozhodol o nepripustení ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného,
- 26. mája 2009 nariadené pojednávanie vo veci (opätovne vo veci koná od 14. apríla 2008 Okresný súd Pezinok) na 1. október 2009,
- 27. augusta 2009 okresnému súdu doručený ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný žalobcom – rozšírenie predbežného opatrenia na ďalšie nehnuteľnosti podľa návrhu,
- 25. septembra 2009 okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-198 z 25. septembra 2009 nariadil predbežné opatrenie podľa návrhu žalobcu,
- 1. októbra 2009 okresný súd pojednával vo veci, odročené z dôvodu nedostavenia sa sťažovateľky a ani jej právneho zástupcu na pojednávanie napriek riadnemu doručeniu, odročené na 28. január 2010,

- 19. októbra 2009 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-198 z 25. septembra 2009,
- 26. októbra 2009 súdny spis predložený krajskému súdu na konanie o odvolaní,
- 29. októbra 2009 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 368/2009-218 z 29. októbra 2009 zmenil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-198 z 25. septembra 2009 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia (týkajúci sa ďalších nehnuteľností) zamietol,
- 30. októbra 2009 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky podanému proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-198 z 25. septembra 2009,
- 5. novembra 2009 súdny spis vrátený okresnému súdu,
- 16. novembra 2009 nariadený termín pojednávania na 28. január 2010,
- 28. januára 2010 okresný súd pojednával vo veci, sťažovateľka neprítomná, dostavil sa len zvolený právny zástupca, po vykonaní dokazovania pojednávanie odročené na 27. apríl 2010,
- 28. januára 2010 okresnému súdu doručený sťažovateľkou podaný návrh na zrušenie predbežného opatrenia,
- 26. februára 2010 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k návrhu na zrušenie predbežného opatrenia,
- 15. marca 2010 okresný súd predvoláva sťažovateľku na pojednávanie pod hrozbou poriadkovej pokuty,
- 26. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-254 z 26. apríla 2010 zamietol návrh sťažovateľky na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,
- 27. apríla 2010 okresný súd pojednával vo veci, sťažovateľka neprítomná, vypočutý svedok [REDAKOVANÉ], právny zástupca sťažovateľky oznamuje súdu podanie návrhu na prerušenie konania, pojednávanie odročené na neurčito,
- 27. apríla 2010 okresnému súdu doručený sťažovateľkou podaný návrh na prerušenie konania,
- 7. mája 2010 okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k sťažovateľkou podanému návrhu na prerušenie konania,

- 2. júna 2010 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-254 z 26. apríla 2010 o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,

- 1. októbra 2010 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-254 z 26. apríla 2010 o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999,

- 15. októbra 2010 súdny spis predložený krajskému súdu na odvolacie konanie,

- 12. novembra 2010 krajský súd uznesením č. k. 4 Co 400/2010-298 z 12. novembra 2010 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-254 z 26. apríla 2010,

- 23. novembra 2010 vec vrátená okresnému súdu,

- 14. januára 2013 okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-319 zo 14. januára 2013 návrh sťažovateľky na prerušenie konania zamietol,

- 15. mája 2013 okresný súd pojednával vo veci, prítomná sťažovateľka aj jej právny zástupca, vypočutí účastníci konania vrátane sťažovateľky, pojednávanie odročené na 25. september 2013,

- 23. septembra 2013 okresnému súdu doručený návrh [REDAKOVANÉ] na vstup do konania popri žalovanom, zároveň okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie sťažovateľky k predmetnému podaniu,

- 25. septembra 2013 okresný súd pojednával vo veci, oboznámil právnych zástupcov strán o podaní návrhu otca sťažovateľky na vstup do konania, odročené na neurčito, podanie zasielané žalobcovi na vedomie,

- 18. novembra 2013 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k vstupu otca sťažovateľky do konania,

- 25. novembra 2013 nariadený termín pojednávania na 14. február 2014,

- 14. februára 2014 okresný súd pojednával vo veci, vypočutý [REDAKOVANÉ] ako vedľajší účastník konania, odročené na 30. apríl 2014,

- 31. marca 2014 okresnému súdu doručený návrh žalobcu na pripustenie zmeny účastníka konania z dôvodu postúpenia pohľadávky medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ],

- 10. apríla 2014 zrušený termín pojednávania určený na 30. apríl 2014,
- 5. júna 2014 okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu,
- 3. júla 2014 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky a vedľajšieho účastníka konania proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014,
- 18. augusta 2014 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky a vedľajšieho účastníka konania proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014,
- 21. augusta 2014 vec predložená krajskému súdu na odvolacie konanie,
- 9. októbra 2014 spis vrátený z krajského súdu okresnému súdu bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu uvedených zrejmych nesprávností v uznesení č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014,
- 13. októbra 2014 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 5 C 639/2008-432 z 13. októbra 2014,
- 11. decembra 2014 vec opätovne predložená krajskému súdu na odvolacie konanie,
- 31. júla 2015 krajský súd uznesením č. k. 5 Co 844/2014-436 z 31. júla 2015 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 5 C 639/2008-432 z 13. októbra 2014,
- 29. októbra 2015 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu týkajúce sa prevodu práv a povinností,
- 2. novembra 2015 okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-445 z 2. novembra 2015 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu,
- 25. novembra 2015 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky a vedľajšieho účastníka konania,
- 22. januára 2016 spis predložený krajskému súdu na odvolacie konanie,
- 29. júna 2016 krajský súd uznesením č. k. 5 Co 34/2016-460 z 29. júna 2016 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-445 z 2. novembra 2015,
- 11. augusta 2016 súdny spis vrátený okresnému súdu,
- 6. septembra 2016 nariadený termín pojednávania na 25. január 2017,

- 25. januára 2017 okresný súd pojednával vo veci, vypočutí právni zástupcovia strán konania, odročené na 17. máj 2017 z dôvodu oboznámenia listinných dôkazov a záverečných prednesov strán sporu,

- 16. októbra 2017 okresný súd pojednával vo veci, prednesené záverečné reči, dokazovanie vyhlásené za skončené, pojednávanie odročené na 8. november 2017 na účely vyhlásenia rozsudku,

- 13. novembra 2017 okresný súd pojednával vo veci, vyhlásený rozsudok č. k. 5 C 639/2008-481 z 13. novembra 2017, ktorým súd určil, že „*kúpne zmluvy zo dňa 8.12.1997 uzatvorené medzi intervenientom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcim na prevod nehnuteľností v katastrálnom území Pezinok zapísaných na [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré sú registrované katastrálnym odborom Okresného úradu v Pezinku pod č. V 2478/97 a č. V 2479/97, sú voči žalobcovi právne neúčinné.*“, zároveň súd zaviazal sťažovateľku a intervenienta k náhrade trov konania v plnom rozsahu,

- 30. novembra 2017 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky a intervenienta proti rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-481 z 13. novembra 2017,

- od 30. novembra 2017 do 21. júna 2018, keď bol súdny spis predložený krajskému súdu na konanie o odvolaní boli zo strany okresného súdu vykonané tieto úkony: doručované odvolanie žalobcovi, následne vyjadrenie žalobcu sťažovateľke a intervenientovi, okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-511 z 9. januára 2018 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť poplatok za podané odvolanie, uznesením č. k. 5 C 639/2008-539 z 20. apríla 2018 jej nepriznal oslobodenie od súdneho poplatku a uznesením sp. zn. 5 C 639/2008 z 30. apríla 2018 zamietol sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-511 z 9. januára 2018 o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie,

- 13. februára 2020 krajský súd uznesením č. k. 3 Co 195/2018-570 z 13. februára 2020 pripustil zmenu žalobcu (aby namiesto [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vstúpil do konania a vystupoval na stane žalobcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]).

IV.3.1 Obdobia nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní

23. Zhodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v konaní nečinný od 7. augusta 2000, keď bol súdny spis vrátený z krajského súdu späť okresnému súdu, do 8. októbra 2001, keď bolo nariadené pojednávanie na 7. november 2001 a doručované uznesenie krajského súdu č. k. 14 Co 180/00-82 z 31. júla 2000, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999. V tomto prípade bol okresný súd nečinný po dobu 1 roka a 2 mesiacov.

23.1 V ďalšom období bol okresný súd v napadnutom konaní nečinný od 13. apríla 2006, keď súdny znalec oznámil Okresnému súdu Bratislava III nemožnosť vykonať znalecké skúmanie, do 26. mája 2009, keď už okresný súd (rozumej Okresný súd Pezinok) nariadil pojednávanie vo veci na 1. október 2009. Síce Okresný súd Bratislava III svojím uznesením č. k. 5 C 319/98-181 zo 16. novembra 2007 rozhodol o nepripustení ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, tento úkon však nebol úkonom smerujúcim ku skončeniu veci, ale len uplatnením rozhodovacej povinnosti súdu determinovanej procesnou aktivitou účastníka konania. V tomto prípade bol okresný súd nečinný po dobu 3 rokov.

23.2 V čase od 26. mája 2009, keď bol nariadený termín pojednávania na 1. október 2009, do 6. septembra 2016, keď bol nariadený termín pojednávania na 25. január 2017, okresný súd vykonal celkovo šesť pojednávanií, z ktorých jedno sa konalo 1. októbra 2009, dve v roku 2010, a to 28. januára 2010 a 27. apríla 2010, dve pojednávania v roku 2013, a to 15. mája 2013 za účasti aj samotnej sťažovateľky a 25. septembra 2013, a napokon 14. februára 2014. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd v napadnutom konaní v čase od 26. mája 2009 do 6. septembra 2016 konal vo veci len sporadicky. Je pravdou, že v posudzovanom čase okresný súd uzneseniami č. k. 5 C 639/2008-198 z 25. septembra 2009 nariadil predbežné opatrenie podľa ďalšieho návrhu žalobcu (uznesením krajského súdu č. k. 9 Co 368/2009-218 z 29. októbra 2009 zmenené tak, že návrh sa zamietá), č. k. 5 C 639/2008-254 z 26. apríla 2010 zamietol návrh sťažovateľky na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením okresného súdu č. k. 5 C 319/98-39 z 1. marca 1999, č. k. 5 C 639/2008-319 zo 14. januára 2013 zamietol návrh sťažovateľky na prerušenie konania,

č. k. 5 C 639/2008-149 z 5. júna 2014 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu (zrušené uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 844/2014-436 z 31. júla 2015, opätovne rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-445 z 2. novembra 2015, potvrdené uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 34/2016-460 z 29. júna 2016), avšak tieto úkony sú len odozvou k návrhovej aktivite sťažovateľky a nemožno ich považovať za úkony smerujúce k meritórnemu skončeniu veci. Vychádzajúc zo svojej judikatúry, podľa ktorej ak nečinnosť súdu charakterizuje konanie ako celok, nemá význam hodnotiť sporadické úkony súdu (II. ÚS 200/05, I. ÚS 398/08, IV. ÚS 60/09, I. ÚS 76/09, I. ÚS 289/2010), ústavný súd uzatvára, že postup okresného súdu v čase od 26. mája 2009 do 6. septembra 2016 hodnotí ako priet'ahový, ktorý nesmeroval k rozhodnutiu vo veci samej a odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky v napadnutom konaní. V tomto prípade bol okresný súd nečinný po dobu 7 rokov a 3 mesiacov.

IV.3.2 Obdobia neefektívnej činnosti okresného súdu v napadnutom konaní

24. V rámci tohto kritéria ústavný súd identifikoval obdobie neefektívnej činnosti okresného súdu od 30. septembra 1999, keď okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999, do 7. augusta 2000, keď bol súdny spis vrátený z krajského súdu okresnému súdu, pričom krajský súd svojím uznesením č. k. 14 Co 180/00-82 z 31. júla 2000 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 319/98-68 z 30. septembra 1999. Dôvodom zrušenia boli tieto skutočnosti: *„Pokiaľ však ide o pojednávanie, na ktorom bol dňa 30.9.1999 vyhlásený rozsudok, toto prebehlo v rozpore s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Účastníci boli totiž riadne predvolaní len na pojednávanie dňa 29.9.1999, ktorého sa však odporkyňa a ani jej právny zástupca nezúčastnili a súd prvého stupňa bez toho, aby ich oboznámil s termínom vyhlásenia rozsudku, vo veci nasledujúci deň rozhodol. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. totiž umožňuje vec prejednať v neprítomnosti účastníka len vtedy, keď bol riadne predvolaný, ale sa nedostavil na pojednávanie a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Súd je totiž povinný umožniť účastníkovi uplatnenie jeho práva, aby vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti (článok 48 ods. 2 Ústavy SR), čoho predpokladom je aby účastník, resp. jeho právny zástupca bol riadne predvolaný (§ 115 ods. 2 O.s.p.). Preto keď súd prvého stupňa vo veci vyhlásil*

rozsudok bez toho, aby o tom upovedomil odporkyňu, resp. jej právneho zástupcu, nemohla odporkyňa požiadať o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, resp. vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom. V dôsledku toho došlo k porušeniu jej procesných práv patriacich jej ako účastníkovi konania. Navyše dokazovanie, ktoré súd mal vykonať zostalo neúplné, keď súd prvého stupňa netrval na výsluchu svedka [REDAKOVANÉ], ktorého síce predvolal na pojednávanie dňa 29.9.1999, tento sa však nedostavil a rovnako netrval na výsluchu odporkyne (§ 131 ods. 1 O.s.p.), ktorých výsluch mohol prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, ktorý nebol dostatočne zistený len na základe písomného vyjadrenia odporkyne, svedeckej výpovede [REDAKOVANÉ] a bez pripojenia s vecou súvisiacich spisov.“ V tomto prípade okresný súd konal neefektívne po dobu 10 mesiacov.

24.1 Ďalším posudzovaným časovým úsekom je doba konania od 6. februára 2002 do 13. apríla 2006, keď prebiehalo znalecké skúmanie. K tomuto časovému úseku sa vyjadril ústavný súd v bode 20.

24.2 Posledným časovým úsekom neefektívnej činnosti bol úsek od 5. júna 2014 do 2. novembra 2015. Okresný súd uznesením č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu a spis bol 21. augusta 2014 predložený krajskému súdu na odvolacie konanie. Dňa 9. októbra 2014 bol spisový materiál vrátený z krajského súdu bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu zrejmych nesprávností v uznesení okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014. Okresný súd následne zrejme nesprávnosti odstránil opravným uznesením č. k. 5 C 639/2008-432 z 13. októbra 2014. V ďalšom 11. decembra 2014 bola vec opätovne predložená krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 5 Co 844/2014-436 z 31. júla 2015 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 639/2008-419 z 5. júna 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 5 C 639/2008-432 z 13. októbra 2014. Okresný súd opätovne rozhodol o zmene účastníka konania na strane žalobcu uznesením č. k. 5 C 639/2008-445 z 2. novembra 2015, ktoré bolo uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 34/2016-460 z 29. júna 2016 potvrdené ako vecne správne. Posudzovaný úsek od 5. júna 2014 do 2. novembra 2015 ústavný súd už vyhodnotil v rámci prieskumu konania v čase od 26. mája 2009 do 6. septembra 2016 (bod 22.2).

IV.3.3 Postup krajského soudu v napadnutom konaní

25. Zhodnotením postupu krajského soudu v odvolacom konaní, ktoré trvá od 21. júna 2018, keď bol súdny spis predložený krajskému súdu na konanie, ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach veci a s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania na okresnom súde konanie pred krajským súdom v trvaní necelých dvoch rokov už nemožno považovať za ústavne akceptovateľnú dobu. Na tomto závere ústavného soudu nemení nič ani zistenie o tom, že krajský súd plánuje vo veci rozhodnúť v najbližších mesiacoch. Počas doby trvania odvolacieho konania krajský súd nenariadil vo veci pojednávanie, nevykonával žiadne dokazovanie. Je pravdou, že krajský súd uznesením č. k. 3 Co 195/2018-570 z 13. februára 2020 pripustil zmenu strany v konaní na strane žalobcu. Tento úkon však nemožno považovať za úkon smerujúci ku skončeniu veci. Naopak, ak už bol krajský súd povinný vo veci rozhodnúť o návrhu žalobcu, tak mal a mohol sa vecou aj zaoberať z vecnej stránky a v odvolacom konaní finálne rozhodnúť. V naznačených súvislostiach ústavný súd uzatvára, že krajský súd je v odvolacom konaní nečinný po dobu 6 mesiacov, *ergo* koná priesťahovo po dobu 6 mesiacov.

26. V závere ústavný súd poukazuje na to, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy soudu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným priesťahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 55/02, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03, III. ÚS 399/2011). Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priesťahy v súdnom konaní (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, rovnako aj Ústavný súd Českej republiky – IV. ÚS 392/2005, IV. ÚS 358/1998).

V. Záver

V.1 K bodu 1 a 2 výroku nálezu

27. V zmysle § 133 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, v náleze uvedie, ktoré základné práva a slobody boli porušené, ktoré ustanovenia ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy boli porušené a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva a slobody. Ústavný súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

27.1 Ústavný súd na základe vykonaného posúdenia (bod IV odôvodnenia) dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní a rovnako aj postupom krajského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V.2 K bodu 3 výroku nálezu

28. V zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

28.1 Podľa § 133 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie môže a) prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

28.2 Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie krajského súdu stále trvá a vo veci nebolo dosiaľ rozhodnuté, prikázal ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

V.3 K bodu 4 a 5 výroku nálezu

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29.1 Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

29.2 Sťažovateľka požiadala o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 19 000 € vo vzťahu k okresnému súdu a sumu 2 000 € vo vzťahu ku krajskému súdu, spolu sumu 21 000 €. Ústavný súd v prípade okresného súdu identifikoval obdobie neefektívnej činnosti v trvaní 10 mesiacov a obdobie nečinnosti v trvaní 11 rokov a 5 mesiacov, spolu dobu preťahov v napadnutom konaní v trvaní 12 rokov a 3 mesiacov. Vychádzajúc z celkovej doby trvania napadnutého konania okresného súdu 19 rokov a 6 mesiacov pri konštatovaní preťahu v trvaní 11 rokov a 5 mesiacov a zohľadňujúc naratív „oneskorená spravodlivosť je odmietnutou spravodlivosťou“ (rozsudok ESĽP vo veci Lopatin & Medvedevskiyi proti Ukrajine z 20. 5. 2010, bod 75, sťažnosť č. 2278/03), považuje ústavný súd postup okresného súdu v napadnutom konaní napriek vplyvu (aj) objektívnych faktorov za blížiaci sa odňatiu spravodlivosti. Vzhľadom na (opätovne zdôraznenú) extrémnu dĺžku konania, ktoré na okresnom súde trvalo 19 rokov a 6 mesiacov a z ktorého ústavný súd identifikoval preťah v trvaní 11 rokov a 5 mesiacov, a vychádzajúc zo svojej judikatúry (IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020), priznal v popísanej situácii sťažovateľke sumu 6 000 €, ktorú považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú. Sťažovateľkinu argumentáciu o tom, že má už po dobu viac ako 20 rokov zakázané nakladať s nehnuteľnosťami, v ktorých má trvalý pobyt, nepovažoval ústavný súd za relevantnú na priznanie ňou požadovanej sumy finančného zadosťučinenia, keďže pri ich prevode

si mali byť sťažovateľka, ako aj predávajúci, ktorým bol jej otec, vedomí tej skutočnosti, že sú zábezpekou úveru poskytnutého peňažným ústavom a v dôsledku ich prevodu dochádza k zhoršeniu/oslabeniu postavenia veriteľa, ktorý v snahe predísť oslabeniu bonity svojej pohľadávky bol nútený sa brániť. Dĺžka predmetného konania teda negatívne ovplyvnila aj, resp. skôr právnu istotu na strane veriteľa ako samotnej sťažovateľky.

29.3 V postupe krajského súdu ako súdu odvolacieho ústavný súd zistil dobu prietahov v trvaní 6 mesiacov a z tohto dôvodu priznal v popísanej situácii sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 €.

V.4 K bodu 6 výroku nálezu

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

30.1 Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2020, a to z prevzatia a prípravy zastupovania a z písomného podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2020 šestina z výpočtového základu zo sumy 1 062 €, čo činí za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 177 €, a režijný paušál je vo výške 10,62 €, teda ústavný súd priznal náhradu trov sťažovateľke v celkovej súhrnnej sume 375,24 €.

V.5 K bodu 7 výroku nálezu

31. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 19 000 € vo vzťahu k okresnému súdu a vo výške 2 000 € vo vzťahu ku krajskému súdu, spolu vo výške 21 000 €. Vzhľadom na to, že ústavný súd

priznal sťažovateľke sumu finančného zadosťučinenia vo výške 6 000 € vo vzťahu k okresnému súdu a sumu 500 € vo vzťahu ku krajskému súdu, návrhu v ostávajúcej časti nevyhovel.

32. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, sa pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumie jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu